

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 30. mája 2013*

„Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach — Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV — Článok 27 ods. 4 a článok 28 ods. 3 písm. c) — Európsky zatykač a postupy odovzdávania osôb medzi členskými štátmi — Zásada špeciality — Žiadosť o rozšírenie európskeho zatykača, na ktorom sa zakladá odovzdanie alebo následné odovzdanie do iného členského štátu — Rozhodnutie súdneho orgánu vykonávajúceho členského štátu o udelení súhlasu — Opravný prostriedok s odkladným účinkom — Prípustnosť“

Vo veci C-168/13 PPU,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Conseil constitutionnel (Francúzsko) zo 4. apríla 2013 a doručený Súdnemu dvoru 9. apríla 2013, ktorý súvisí s konaním:

Jeremy F.

proti

Premier ministre,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), sudcovia G. Arestis, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev a J. L. da Cruz Vilaça,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: V. Tourrès, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 7. mája 2013,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- J. F., v zastúpení: C. Waquet, avocate,
- francúzska vláda, v zastúpení: E. Belliard, B. Beaupère-Manokha a G. de Bergues, splnomocnení zástupcovia,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, splnomocnený zástupca,
- nemecká vláda, v zastúpení: J. Kemper a T. Henze, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: francúzština.

— írská vláda, v zastúpení: E. Regan, splnomocnený zástupca,
— holandská vláda, v zastúpení: C. Schillemans, splnomocnená zástupkyňa,
— Európska komisia, v zastúpení: W. Bogensberger a R. Troosters, splnomocnení zástupcovia,
po vypočutí generálneho advokáta,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 27 ods. 4 a článku 28 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34), zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, s. 24, ďalej len „rámcové rozhodnutie“).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci konania o prioritnej otázke ústavnosti, ktorú položil Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko) v súvislosti s odvolaním pána F. proti rozsudku vyšetrovacieho senátu odvolacieho súdu v Bordeaux (Francúzsko) z 15. januára 2013, ktorým sa udelil súhlas so žiadosťou o rozšírenie odovzdania podanou súdnymi orgánmi Spojeného kráľovstva na trestný čin spáchaný pred jeho odovzdaním, odlišný od trestného činu, pre ktorý Crown court at Maidstone (Spojené kráľovstvo) naň vydal pôvodný európsky zatykač.

Právny rámec

Medzinárodné právo

- 3 Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaný v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDLP“) vo svojom článku 5 pod názvom „Právo na slobodu a bezpečnosť“ stanovuje:

„1. Každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom:

...

- f) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie, alebo osoby, proti ktorej prebieha konanie o vyhostenie alebo vydanie.

2. Každý, kto je zatknutý, musí byť bez meškania a v jazyku, ktorému rozumie, oboznámený s dôvodmi svojho zatknutia a s každým obvinením proti nemu.

...

4. Každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím alebo iným spôsobom, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

...“

4 Článok 13 EDLP s názvom „Právo na účinný prostriedok nápravy“ znie takto:

„Každý, koho práva a slobody priznané týmto Dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.“

Právo Únie

- 5 Z informácie o vyhláseniach, ktorými Francúzska republika a Maďarská republika uznali právomoc Súdneho dvora rozhodovať o prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa aktov, ktoré sú uvedené v článku 35 Zmluvy o Európskej únii, uverejnenej v *Úradnom vestníku Európskej únie* 14. decembra 2005 (Ú. v. EÚ L 327, s. 19), vyplýva, že Francúzska republika na základe odseku 2 tohto článku vyhlásila, že uznáva právomoc Súdneho dvora rozhodovať v súlade s podmienkami stanovenými v článku 35 ods. 3 písm. a) EÚ.
- 6 V súlade s článkom 9 protokolu (č. 36) o prechodných ustanoveniach, ktorý je pripojený k Zmluve o FEÚ, sú právne účinky aktov prijatých inštitúciami, orgánmi a agentúrami Únie na základe Zmluvy o EÚ pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, zachované tak dlho, kým sa tieto akty uplatňovaním Zmlúv nezrušia, nevyhlásia za neplatné alebo nezmenia a nedoplnia. Podľa článku 10 ods. 1 tohto istého protokolu právomoci Súdneho dvora podľa hlavy VI Zmluvy o EÚ v znení platnom pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy ostávajú rovnaké, pokiaľ ide o akty Únie, ktoré boli prijaté pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, vrátane prípadu, keď boli akceptované podľa článku 35 ods. 2 EÚ.
- 7 Odôvodnenia 5, 7, 8, 10 a 12 rámcového rozhodnutia znejú takto:

„(5) cieľ vytýčený pre Úniu stať sa zónou slobody, bezpečnosti a práva, vedie k zrušeniu vydávania osôb medzi členskými štátmi a k jeho nahradeniu systémom vydávania osôb medzi súdnymi orgánmi; okrem toho, zavedenie nového zjednodušeného systému vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb pre účely výkonu rozsudku alebo trestného stíhania umožňuje odstrániť zložitosť a prípadné prieťahy pri existujúcich vydávacích postupoch; tradičné vzťahy spolupráce, ktoré až doteraz existovali medzi členskými štátmi, by mal nahradiť systém voľného pohybu súdnych rozhodnutí v trestných veciach, vrátane predbežných a konečných rozhodnutí v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti;

...

(7) nakoľko zámer nahradiť systém viacstranného vydávania osôb, vychádzajúci z Európskeho dohovoru o vydávaní osôb z 13. decembra 1957, sa nemôže dostatočne dosiahnuť členskými štátmi, ktoré konajú jednostranne, a preto, vzhľadom na svoj rozsah a účinky, môže sa lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Rada môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity, uvedené v článku 2 Zmluvy o Európskej únii a článku 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva. V súlade so zásadou proporcionality v zmysle tohto článku, toto rámcové rozhodnutie nejde nad rámec toho, čo je potrebné, aby sa dosiahli tieto ciele;

(8) rozhodnutia o výkone európskeho zatykača musia podliehať dostatočným kontrolám, čo znamená, že súdny orgán členského štátu, v ktorom bola požadovaná osoba zatknutá, vydá rozhodnutie o jej vydaní;

...

(10) mechanizmus európskeho zatykača je založený na vysokej miere dôvery medzi členskými štátmi; jeho vykonávanie sa môže pozastaviť iba v prípade vážneho a pretrvávajúceho porušovania zásad uvedených v článku 6 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii jedným z členských štátov, zisteného Radou v zmysle článku 7 ods. 1 uvedenej zmluvy, s následkami uvedenými v článku 7 ods. 2 zmluvy;

...

(12) toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v článku 6 Zmluvy o Európskej únii a vyjadrené v Charte základných práv Európskej únie [ďalej len ‚Charta‘], najmä jej Kapitoly VI; nič v tomto rámcovom rozhodnutí sa nemôže vykladať ako zákaz odmietnutia odovzdať osobu, na ktorú bol vydaný európsky zatykač, keď existujú dôvody domnievať sa, na základe objektívnych skutočností, že uvedený zatykač bol vydaný s cieľom trestného stíhania alebo potrestania osoby z dôvodu jej pohlavia, rasy, náboženského vyznania, etnického pôvodu, národnosti, jazyka, politického zmýšľania alebo sexuálnej orientácie, alebo že postavenie tejto osoby môže byť predpojaté z niektorého z uvedených dôvodov [môže byť ktorýmkoľvek z týchto dôvodov nepriaznivo ovplyvnené – *neoficiálny preklad*].

Toto rámcové rozhodnutie nebráni členskému štátu v uplatňovaní jeho ústavných zásad, týkajúcich sa riadneho procesu, slobody združovania, slobody tlače a slobody prejavu v iných médiách.“

8 Článok 1 rámcového rozhodnutia stanovuje:

„1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia [výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody – *neoficiálny preklad*].

2. Členské štáty vykonávajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

3. Toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii.“

9 Články 3, 4, 4a, 5, 8 a 9 rámcového rozhodnutia upravujú dôvody pre povinné a nepovinné nevykonanie európskeho zatykača, záruky, ktoré musí členský štát, ktorý vydal zatykač, poskytnúť, ak sa konanie uskutočnilo v neprítomnosti dotknutej osoby a v ostatných zvláštnych prípadoch, ako aj obsah, formu a doručovanie európskeho zatykača. Článok 6 rámcového rozhodnutia stanovuje súdne orgány príslušné pre vydávanie a výkon európskeho zatykača.

10 Pod názvom „Súhlas na odovzdanie“ článok 13 rámcového rozhodnutia vo svojich odsekoch 1 a 4 stanovuje:

„1. Ak zatknutá osoba oznámi, že súhlasí s odovzdaním, a ak je prípustné, vyjadří vzdaním sa nároku na ‚osobitné konanie‘ uvedené v článku 27 ods. 2, sa dá pred vykonávacím súdnym orgánom, v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu. [Ak zatknutá osoba oznámi, že súhlasí so svojím odovzdaním, tento súhlas a prípadne aj výslovné vzdanie sa ‚zásady špeciality‘ podľa článku 27 ods. 2, sa uvedie pred vykonávacím súdnym orgánom v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vykonávajúceho členského štátu – *neoficiálny preklad*].

...

4. V zásade sa súhlas nemôže odvolať. Každý členský štát môže ustanoviť, že súhlas, a ak je prípustné, jeho vzdanie sa [súhlas a prípadne aj vzdanie sa – *neoficiálny preklad*], sa môže odvolať v súlade s pravidlami uplatniteľnými podľa vnútroštátnych právnych predpisov. V tomto prípade doba medzi dátumom súhlasu a jeho odvolaním sa nezapočítava do lehôt stanovených v článku 17. Členský štát, ktorý si želá využiť túto možnosť, informuje Generálny sekretariát Rady po tom, čo toto rámcové rozhodnutie prijal a uvedie postupy na odvolanie súhlasu, na základe ktorých bude možné odvolať súhlas a všetky ich zmeny.“

11 Článok 15 rámcového rozhodnutia pod názvom „Rozhodnutie o odovzdaní“ uvádza:

„1. Vykonávajúci súdny orgán rozhodne v lehotách a za podmienok definovaných v tomto rámcovom rozhodnutí o tom, či osobu odovzdá.

2. Ak vykonávajúci súdny orgán považuje informácie oznámené vydávajúcim členským štátom [členským štátom, ktorý vydal zatykač – *neoficiálny preklad*] za nedostatočné na rozhodnutie o vydaní [odovzdaní – *neoficiálny preklad*], požiada o urýchlené doplnenie ďalších potrebných informácií, najmä s ohľadom na články 3 až 5 a článok 8, a môže stanoviť lehotu na ich prijatie, berúc do úvahy potrebu dodržania lehôt stanovených v článku 17.

3. Vydávajúci súdny orgán môže kedykoľvek zaslať vykonávajúcemu súdnemu orgánu ďalšie užitočné informácie.“

12 Článok 17 rámcového rozhodnutia pod názvom „Lehoty a postupy pre rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača“ stanovuje:

„1. Európsky zatykač sa prejednáva a vykonáva ako naliehavá záležitosť.

2. V prípadoch, ak vyžiadaná osoba súhlasí so svojim odovzdaním, konečné rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača sa prijme v lehote 10 dní po prejavení súhlasu.

3. V ostatných prípadoch konečné rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača sa prijme v lehote 60 dní po zatknutí vyžiadanej osoby.

4. Ak sa v osobitných prípadoch európsky zatykač nemôže vykonať v lehotách stanovených v odseku 2 alebo 3, vykonávajúci súdny orgán to okamžite oznámi vydávajúcemu súdnemu orgánu [súdnemu orgánu, ktorý vydal zatykač – *neoficiálny preklad*], pričom uvedie dôvody prieťahu. V takom prípade lehoty sa môžu predĺžiť o ďalších 30 dní.

5. Pokiaľ vykonávajúci súdny orgán neprijal konečné rozhodnutie o európskom zatykači, zabezpečí, aby materiálne podmienky potrebné na účinné odovzdanie príslušnej osoby boli splnené.

6. Každé odmietnutie vykonania európskeho zatykača sa musí zdôvodniť.

7. Ak v mimoriadnych prípadoch členský štát nemôže dodržať lehoty ustanovené v tomto článku, oznámi to Eurojust-u, pričom uvedie dôvody takéhoto prieťahu. Okrem toho, členský štát, ktorý opakovane spôsobuje prieťah na strane iného členského štátu pri vykonávaní európskych zatykačov, informuje radu s cieľom zhodnotiť vykonávanie tohto rámcového rozhodnutia na úrovni členského štátu.“

13 Článok 20 rámcového rozhodnutia nazvaný „Výsady a imunity“ stanovuje vo svojom odseku 1:

„Ak vyžiadaná osoba požíva výsadu alebo imunitu, ktorá sa týka právomoci alebo výkonu vo vykonávajúcim členskom štáte, lehoty uvedené v článku 17 nezačnú plynúť a začnú sa počítať až odo dňa, kedy je vykonávajúci súdny orgán informovaný o odoprení výsady alebo imunity.

Vykonávajúci členský štát zabezpečí splnenie materiálnych podmienok potrebných na účinné odovzdanie, ak osoba už nepožíva takúto výsadu alebo imunitu.“

- 14 Článok 21 rámcového rozhodnutia s názvom „Konkurujúce medzinárodné záväzky“ stanovuje:

„Toto rámcové rozhodnutie nemá vplyv na záväzky vykonávajúceho členského štátu, ak vyžiadaná osoba bola vydaná do tohto členského štátu z tretieho štátu a ak táto osoba je chránená ustanoveniami dohody, podľa ktorej bola vydaná, týkajúcimi sa ‚specialty rule‘. Vykonávajúci členský štát vykoná všetky potrebné opatrenia pre neodkladné vyžiadanie súhlasu štátu, z ktorého bola vyžiadaná osoba vydaná, aby sa mohla odovzdať do členského štátu, ktorý vydal európsky zatykač. Lehoty uvedené v článku 17 nezačnú plynúť do dňa skončenia platnosti týchto ‚specialty rules‘. Vykonávajúci členský štát zabezpečí, aby materiálne podmienky nevyhnutné na účinné odovzdanie zostali splnené až do rozhodnutia štátu, z ktorého bola požadovaná osoba vydaná.“

- 15 Článok 27 rámcového rozhodnutia s názvom „Možnosť trestného stíhania za iné trestné činy“ znie:

„1. Každý členský štát môže oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že vo svojich vzťahoch s inými členskými štátmi, ktoré urobia rovnaké oznámenie, bol daný súhlas k trestnému stíhaniu, odsúdeniu alebo zadržaniu s cieľom vykonania trestu alebo ochranného opatrenia [trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody – *neoficiálny preklad*] pre trestný čin, ktorý bol spáchaný pred odovzdaním príslušnej osoby, s výnimkou trestného činu [iný, ako je trestný čin – *neoficiálny preklad*], pre ktorý bola táto osoba odovzdaná, ak v osobitnom prípade vykonávajúci súdny orgán neuvedie inak vo svojom rozhodnutí o odovzdaní.

2. S výnimkou prípadov uvedených v odsekoch 1 a 3 odovzdaná osoba sa nemôže trestne stíhať, odsúdiť alebo inak pozbaviť slobody pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním ako pre ten, pre ktorý bola odovzdaná.

3. Odsek 2 sa neuplatňuje v týchto prípadoch:

...

g) ak vykonávajúci súdny orgán, ktorý osobu odovzdal, dá svoj súhlas v súlade s odsekom 4.

4. Žiadosť o súhlas sa predloží vykonávajúcemu súdnemu orgánu doplnená o informáciu uvedenú v článku 8 ods. 1 a prekladom [s prekladom – *neoficiálny preklad*] uvedeným v článku 8 ods. 2. Súhlas sa dá, ak trestný čin, pre ktorý je požadovaný, podlieha odovzdaniu v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia. Súhlas sa odmietne z dôvodov uvedených v článku 3 a inak môže sa odmietnuť iba z dôvodov uvedených v článku 4. Rozhodnutie sa prijme najneskôr do 30 dní od doručenia žiadosti.

Pre prípady uvedené v článku 5 vydávajúci členský štát [členský štát, ktorý vydal zatykač – *neoficiálny preklad*] musí poskytnúť záruky, ktoré sú tam uvedené.“

- 16 Podľa článku 28 rámcového rozhodnutia nazvaného „Odovzdanie alebo následné vydanie“:

„1. Každý členský štát môže oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že vo svojich vzťahoch s inými členskými štátmi, ktoré urobia rovnaké oznámenia, bol daný súhlas na odovzdanie osoby do iného členského štátu, než je vykonávajúci členský štát, v súlade s európskym zatykačom vydaným pre trestný čin, ktorý bol spáchaný pred jeho odovzdaním, ak v konkrétnom prípade vykonávajúci súdny orgán neuvedie inak vo svojom rozhodnutí o odovzdaní.

2. V každom prípade osoba, ktorá bola odovzdaná vydávajúcemu členskému štátu [členskému štátu, ktorý vydal zatykač – *neoficiálny preklad*] na základe európskeho zatykača, sa môže bez súhlasu vykonávajúceho členského štátu odovzdať do iného členského štátu, než je vykonávajúcí členský štát, na základe európskeho zatykača vydaného pre akýkoľvek trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním v nasledujúcich prípadoch:

...

c) ak vyžiadaná osoba nepodlieha ‚specialty rule‘ (osobitnému konaniu) [zásade špeciality – *neoficiálny preklad*] v súlade s článkom 27 ods. 3 písm. a), e), f) a g).

3. Vykonávajúcí súdny orgán súhlasí s odovzdaním inému členskému štátu podľa nasledujúcich pravidiel:

a) žiadosť o súhlas sa predloží v súlade s článkom 9, spolu s informáciami uvedenými v článku 8 ods. 1 a s prekladom uvedeným v článku 8 ods. 2;

b) súhlas sa dá, ak trestný čin, pre ktorý sa požaduje, podlieha odovzdaniu v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia;

c) rozhodnutie sa prijme najneskôr do 30 dní po prijatí žiadosti;

d) súhlas sa môže odmietnuť z dôvodov uvedených v článku 3 a inak sa môže odmietnuť iba z dôvodov uvedených v článku 4.

Pre prípady uvedené v článku 5 vydávajúcí členský štát [členský štát, ktorý vydal zatykač – *neoficiálny preklad*] musí poskytnúť záruky, ktoré sú tam uvedené.

...“

17 Článok 31 rámcového rozhodnutia s názvom „Vzťah k iným právnym nástrojom“ v odseku 2 druhom a treťom pododseku stanovuje:

„Členské štáty môžu uzatvoriť dvojstranné a mnohostranné dohody alebo postupy po prijatí [nadobudnutí účinnosti – *neoficiálny preklad*] tohto rámcového rozhodnutia, pokiaľ tieto dohody alebo postupy umožnia rozšírenie alebo predĺženie [prehĺbenie – *neoficiálny preklad*] cieľov tohto rámcového rozhodnutia a pomôžu zjednodušiť alebo uľahčiť postupy pre odovzdávanie osôb, na ktoré sa vzťahujú európske zatykače, najmä stanovením kratších lehôt, než sú lehoty stanovené v článku 17, rozšírením zoznamu trestných činov stanovených v článku 2 ods. 2, ďalším obmedzením dôvodov na odmietnutie uvedených v článkoch 3 a 4, alebo znížením hodnoty uvedenej v článku 2 ods. 1 alebo 2.

Dohody alebo postupy uvedené v druhom pododseku nemôžu v žiadnom prípade ovplyvniť vzťahy s členskými štátmi, ktoré nie sú ich účastníkmi.“

Francúzske právo

- 18 Článok 695-46 Trestného poriadku v znení zákona č. 2009-526 z 12. mája 2009 o zjednodušení a sprehľadnení práva a uľahčení postupov (JORF z 13. mája 2009, s. 7920) preberá do francúzskeho práva články 27 a 28 rámcového rozhodnutia. Tento článok 695-46 znie takto:

„Vyšetrovací senát, pred ktorý sa vyžiadaná osoba dostavila, rozhoduje o všetkých žiadostiach príslušných orgánov členského štátu, ktorý vydal zatykač, o súhlas s trestným stíhaním alebo výkonom trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody pre iné trestné činy, než pre ktoré bola táto osoba odovzdaná, spáchané pred týmto odovzdaním.

Vyšetrovací senát je takisto príslušný rozhodovať po odovzdaní vyžiadanej osoby o všetkých žiadostiach príslušných orgánov členského štátu, ktorý vydal zatykač, o súhlas s odovzdaním vyžiadanej osoby do iného členského štátu na účely trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody pre akýkoľvek trestný čin spáchaný pred odovzdaním, ktorý sa líši od trestného činu, pre ktorý bolo toto opatrenie prijaté.

Príslušné orgány členského štátu, ktorý vydal zatykač, odovzdajú vyšetrovaciemu senátu zápisnicu obsahujúcu vyhlásenia odovzdávanej osoby. Tieto vyhlásenia možno prípadne doplniť o poznámky zvoleného právneho zástupcu, alebo ak nebol zvolený, právneho zástupcu určeného predsedom advokátskej komory.

Vyšetrovací senát rozhodne bez toho, aby bol prípustný opravný prostriedok, po ubezpečení sa, že žiadosť obsahuje aj informácie uvedené v článku 695-13, a po prípadnom získaní záruk vzhľadom na ustanovenia článku 695-32 v lehote tridsiatich dní od prijatia žiadosti.

Súhlas sa udelí, ak konanie, v súvislosti s ktorým sa tento súhlas žiada, napĺňa niektorú zo skutkových podstát uvedených v článku 695-23, a patrí do pôsobnosti článku 695-12.

Súhlas sa odmietne udeliť z dôvodov uvedených v článkoch 695-22 a 695-23 a môže sa odmietnuť udeliť z dôvodov uvedených v článku 695-24.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 19 Dňa 25. septembra 2012 Crown court at Maidstone vydal európsky zatykač voči žalobcovi vo veci samej, štátnemu príslušníkovi Spojeného kráľovstva, v rámci trestného konania, ktoré sa proti nemu začalo pre skutky spáchané v tomto členskom štáte, klasifikované podľa anglického práva ako únos dieťaťa, za ktoré možno uložiť trest odňatia slobody v dĺžke najviac sedem rokov.
- 20 Po zatknutí vo Francúzsku 28. septembra 2012 žalobca vo veci samej výslovne v ten istý deň vyhlásil pred prokurátorom na odvolacom súde v Bordeaux, že súhlasí so svojím odovzdaním na trestné stíhanie v Spojenom kráľovstve, pričom sa ale nevzdal zásady špeciality. To isté vyhlásenie žalobca urobil za pomoci tlmočníka v prítomnosti svojho advokáta na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo pred vyšetrovacím senátom odvolacieho súdu v Bordeaux.
- 21 Rozsudkom zo 4. októbra 2012 vyšetrovací senát odvolacieho súdu v Bordeaux rozhodol o odovzdaní žalobcu vo veci samej uvedeným súdnym orgánom na účely predmetného trestného stíhania. Žalobca bol odovzdaný 10. októbra 2012 a odvtedy je vo väzbe v Spojenom kráľovstve.
- 22 Dňa 22. októbra 2012 súdne orgány Spojeného kráľovstva doručili prokurátorovi odvolacieho súdu v Bordeaux žiadosť o súhlas vyšetrovacieho senátu tohto súdu s vedením trestného stíhania proti žalobcovi vo veci samej pre skutky spáchané v Spojenom kráľovstve pred jeho odovzdaním, ktoré by mohli predstavovať iný trestný čin, ako ten, pre ktorý došlo k odovzdaniu.

- 23 Podľa súdnych orgánov dievča, ktoré bolo údajne unesené, pri svojom vrátení tvrdilo, že malo so žalobcom vo veci samej sexuálny vzťah viackrát počas obdobia od 1. júla do 20. septembra 2012. Vzhľadom na to, že takýto skutok možno podľa anglického práva klasifikovať ako trestný čin sexuálneho zneužívania mladistvej mladšej ako 16 rokov, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody v trvaní najviac 14 rokov, tieto súdne orgány rozhodli, že žalobcu vo veci samej budú trestne stíhať aj pre tento trestný čin.
- 24 Žiadosť súdnych orgánov Spojeného kráľovstva bola začlenená do európskeho zatykača zo 16. novembra 2012, ktorý sa týkal trestných činov, ktoré mali byť predmetom nového trestného stíhania.
- 25 Po pojednávaní 18. decembra 2012 vyšetrovací senát odvolacieho súdu v Bordeaux rozhodol rozsudkom z 15. januára 2013 o udelení súhlasu so žiadosťou o rozšírenie odovzdania vzhľadom na nové trestné stíhanie vedené proti žalobcovi vo veci samej pre trestný čin sexuálneho zneužívania mladistvej mladšej ako 16 rokov počas uvedeného obdobia.
- 26 Žalobca vo veci samej podal proti rozsudku z 15. januára 2013 odvolanie na Kasačný súd a tento súd sa obrátil na Conseil constitutionnel (Ústavná rada) s prioritnou otázkou ústavnosti týkajúcou sa článku 695-46 Trestného poriadku, pokiaľ ide okrem iného o zásadu rovnosti pred zákonom a právo na účinný prostriedok nápravy.
- 27 Za týchto okolností Conseil constitutionnel rozhodla o prerušení konania a položila Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Majú sa články 27 a 28 rámcového rozhodnutia... vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členské štáty stanovili opravný prostriedok, ktorým sa prerušuje výkon rozhodnutia súdneho orgánu, ktorý rozhodne v lehote tridsiatich dní od prijatia žiadosti, s cieľom udeliť súhlas buď s trestným stíhaním, odsúdením alebo odňatím osobnej slobody osoby na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody za iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním na základe európskeho zatykača, ako je trestný čin, pre ktorý bola táto osoba odovzdaná, alebo s odovzdaním osoby inému členskému štátu, ako je vykonávajúci členský štát, na základe európskeho zatykača vydaného za trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním?“

O návrhu na začatie prejudiciálneho konania

O naliehavom konaní

- 28 Osobitným návrhom zo 4. apríla 2013 podaným do kancelárie Súdneho dvora v ten istý deň Conseil constitutionnel požiadala, aby sa tento návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednal v naliehavom konaní v zmysle článku 23a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 107 rokovacieho poriadku tohto súdu.
- 29 Na odôvodnenie tejto žiadosti vnútroštátny súd uviedol, že trojmesačná lehota, v ktorej má rozhodnúť o prioritnej otázke ústavnosti, ktorá mu bola predložená, a odňatie slobody, ktorému je žalobca vo veci samej vystavený, v konaní, v ktorom bola táto otázka položená, odôvodňujú toto naliehavé konanie.
- 30 V tejto súvislosti treba v prvom rade uviesť, že tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu rámcového rozhodnutia, ktoré patrí do oblasti upravenej v tretej časti hlavy V Zmluvy o FEÚ týkajúcej sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Možno na ňu preto uplatniť naliehavé konanie.

- 31 V druhom rade treba konštatovať, ako to uvádza aj vnútroštátny súd, že žalobca vo veci samej v tomto okamihu nie je na slobode a vyriešenie sporu vo veci samej môže mať značný vplyv na dĺžku tohto odňatia slobody.
- 32 Vzhľadom na uvedené druhá komora Súdneho dvora 10. apríla 2013 po vypočutí generálneho advokáta na základe návrhu sudkyne spravodajkyne na vyhovenie žiadosti vnútroštátneho súdu rozhodla, že sa tento návrh na začatie prejudiciálneho konania prejedná v rámci naliehavého konania.

O prejudiciálnej otázke

- 33 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 27 ods. 4 a článok 28 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členské štáty prijali opravný prostriedok, ktorým sa preruší výkon rozhodnutia súdneho orgánu, ktorý rozhodne v lehote tridsiatich dní od prijatia žiadosti, s cieľom udeliť súhlas buď s trestným stíhaním, odsúdením alebo odňatím osobnej slobody osoby na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody za iný trestný čin spáchaný pred týmto odovzdaním na základe európskeho zatykača, ako je trestný čin, pre ktorý bola táto osoba odovzdaná, alebo s odovzdaním osoby inému členskému štátu, ako je vykonávajúci členský štát, na základe európskeho zatykača vydaného za trestný čin spáchaný pred uvedeným odovzdaním.
- 34 Na úvod treba pripomenúť, že rámcové rozhodnutie, ako vyplýva predovšetkým z jeho článku 1 ods. 1 a 2, ako aj z jeho odôvodnení 5 a 7, má za cieľ nahradiť systém viacstranného vydávania osôb medzi členskými štátmi systémom spočívajúcim na tom, že súdne orgány si budú odovzdávať odsúdené alebo podozrivé osoby na účely výkonu súdnych rozhodnutí alebo vedenia trestných stíhaní, ktorý vychádza zo zásady vzájomného uznávania (pozri rozsudky z 29. januára 2013, Radu, C-396/11, bod 33, a z 26. februára 2013, Melloni, C-399/11, bod 36).
- 35 Uvedené rámcové rozhodnutie tak zavedením nového zjednodušeného a efektívnejšieho systému odovzdávania osôb odsúdených za porušenie alebo podozrivých z porušenia trestného zákona smeruje k zjednodušeniu a zrýchleniu súdnej spolupráce s cieľom prispieť k dosiahnutiu cieľa vytýčeného Úniou, a to stať sa zónou slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, založenou na vysokom stupni dôvery, ktorá má existovať medzi členskými štátmi (rozsudky Radu, už citovaný, bod 34, a Melloni, už citovaný, bod 37).
- 36 Zásada vzájomného uznávania, ktorá predstavuje „základný kameň“ súdnej spolupráce, v zmysle článku 1 ods. 2 rámcového rozhodnutia znamená, že členské štáty sú v zásade povinné vyhovieť európskemu zatykaču. Sú totiž buď povinné vykonať, alebo nemôžu odmietnuť vykonať tento zatykač a jeho vykonanie môžu podriaďovať podmienkam iba v prípadoch stanovených v článkoch 3 až 5 tohto rámcového rozhodnutia. Rovnako podľa článku 28 ods. 3 tohto rámcového rozhodnutia súhlas na následné odovzдание možno odmietnuť len v rovnakých prípadoch (pozri rozsudok z 28. júna 2012, West, C-192/12 PPU, bod 55 a citovanú judikatúru) a len v týchto prípadoch možno odôvodniť odmietnutie súhlasu s rozšírením európskeho zatykača na trestný čin spáchaný pred odovzdaním stíhanej osoby odlišný od trestného činu, pre ktorý bola odovzdaná, podľa článku 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia.

O možnosti podať opravný prostriedok s odkladným účinkom

- 37 Pokiaľ ide o možnosť podať opravný prostriedok s odkladným účinkom proti rozhodnutiu o vykonaní európskeho zatykača alebo rozhodnutiu týkajúceho sa súhlasu s jeho rozšírením alebo s následným odovzdaním, treba konštatovať, že rámcové rozhodnutie túto možnosť výslovne neupravuje.
- 38 Neexistencia výslovnej právnej úpravy však neznamená, že rámcové rozhodnutie bráni členským štátom, aby také opravné prostriedky prijali alebo ich núti ho prijať.

- 39 V prvom rade totiž samotné rámcové rozhodnutie zaručuje, že na rozhodnutia týkajúce sa európskeho zatykača sa vzťahujú všetky záruky primerané tomuto druhu rozhodnutí.
- 40 Na začiatok tak treba uviesť, že článok 1 ods. 3 rámcového rozhodnutia výslovne stanovuje, že toto rámcové rozhodnutie nebude meniť povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne princípy zakotvené v článku 6 EÚ, čo je povinnosť, ktorá sa okrem iného týka všetkých členských štátov, najmä členského štátu vydávajúceho zatykač, ako aj vykonávajúceho členského štátu.
- 41 Ďalej treba uviesť, že rámcové rozhodnutie zodpovedá cieľu zjednodušenia a zrýchlenia súdnej spolupráce s cieľom prispieť k dosiahnutiu cieľa vytýčeného Úniou, a to stať sa zónou slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ako to pripomína bod 35 tohto rozsudku, a súčasne, ako to uvádza prvý odsek jeho odôvodnenia 12, rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané v článku 6 EÚ a vyjadrené v Charte, najmä v jej kapitole VI, pokiaľ ide o osobu, voči ktorej bol vydaný európsky zatykač.
- 42 V tejto súvislosti treba uviesť, že, rovnako ako pri extradícii, má v rámci postupu odovzdávania zavedeného rámcovým rozhodnutím právo na účinný prostriedok nápravy, ktoré je sporné v konaní vo veci samej, zakotvené v článku 13 EDLP a článku 47 Charty osobitný význam.
- 43 Európsky súd pre ľudské práva tak už konštatoval, že pokiaľ ide o prípady zatknutí s cieľom extradície, článok 5 ods. 4 EDLP predstavuje *lex specialis* vo vzťahu k všeobecným požiadavkám jeho článku 13 (pozri okrem iného rozsudok ESLP *Chahal v. Spojené kráľovstvo*, z 15. novembra 1996, *Zbierka rozsudkov a súdnych rozhodnutí* 1996-V, bod 126). V tejto súvislosti rozhodol, že ak súd prijme rozhodnutie o odňatí slobody osobe na konci súdneho konania, kontrola vyžadovaná článkom 5 ods. 4 EDLP je súčasťou tohto rozhodnutia (pozri rozsudok ESLP *Chodžamberdiev v. Rusko* z 5. júna 2012, bod 103 a citovanú judikatúru) a že okrem toho toto ustanovenie nezaväzuje zmluvné strany, aby zriadili dvojestupňové konanie na preskúmanie zákonnosti odňatia slobody a žiadostí o prepustenie (pozri rozsudok ESLP *Marturana v. Taliansko* zo 4. marca 2008, bod 110 a citovanú judikatúru).
- 44 Súdny dvor už zároveň mal pri výklade smernice Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca (Ú. v. EÚ L 326, s. 13) príležitosť konštatovať, že zásada účinnej súdnej ochrany umožňuje jednotlivcovi právo na prístup k súdu, a nie právo na viacstupňové konanie (rozsudok z 28. júla 2011, *Samba Diouf*, C-69/10, Zb. s. I-7151, bod 69).
- 45 Treba pritom uviesť, že podľa odôvodnenia 8 rámcového rozhodnutia musia rozhodnutia o výkone európskeho zatykača podliehať dostatočným kontrolám, čo znamená, že súdny orgán členského štátu, v ktorom bola vyžiadaná osoba zatknutá, vydá rozhodnutie o jej odovzdaní. Okrem toho článok 6 rámcového rozhodnutia stanovuje, že súdny orgán musí prijať nielen toto rozhodnutie, ale aj rozhodnutie o vydaní tohto zatykača. Rozhodnutie súdneho orgánu sa tiež vyžaduje v súvislosti so súhlasom vyžadovaným podľa článku 27 ods. 4 a článku 28 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia, ako aj v ďalších fázach konania o odovzdaní, napríklad pri vypočúvaní požadovanej osoby, pri rozhodnutí o vzatí osoby do väzby alebo o jej dočasnom transfere.
- 46 Celý postup odovzdávania medzi členskými štátmi stanovený v rámcovom rozhodnutí sa teda v súlade s ním vykonáva pod súdnou kontrolou.
- 47 Z toho vyplýva, že už samotné ustanovenia rámcového rozhodnutia vyžadujú postup v súlade s požiadavkami článku 47 Charty bez ohľadu na metódy implementácie rámcového rozhodnutia zvolené členskými štátmi.
- 48 Na záver treba uviesť, že rovnako aj v rámci trestného stíhania alebo konania týkajúceho sa výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody, alebo aj v rámci trestného konania, teda v rámci konaní, ktoré nepatria do pôsobnosti rámcového rozhodnutia a práva

Únie, členské štáty majú povinnosť dodržiavať základné práva, ako sú obsiahnuté v EDLP alebo vo vnútroštátnom práve, vrátane prípadne práva na dvojstupňové konanie pre osoby, o ktorých súd rozhodol, že spáchali trestný čin.

- 49 Táto povinnosť posilňuje vysokú mieru dôvery medzi členskými štátmi a zásadu vzájomného uznávania, na ktorej spočíva mechanizmus európskeho zatykača a odôvodňuje znenie odôvodnenia 10 rámcového rozhodnutia, podľa ktorého sa vykonávanie európskeho zatykača môže pozastaviť iba v prípade vážneho a pretrvávajúceho porušovania zásad uvedených v článku 6 ods. 1 EÚ jedným z členských štátov, zisteného Radou v zmysle článku 7 ods. 1 EÚ, s následkami uvedenými v odseku 2 tohto článku.
- 50 Zásada vzájomného uznávania, na ktorej spočíva systém európskeho zatykača, sa totiž zakladá na vzájomnej dôvere medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o skutočnosť, že ich vnútroštátne právne poriadky sú spôsobilé poskytnúť rovnocennú a účinnú ochranu základných práv uznaných na úrovni Únie, osobitne v Charte tak, aby v rámci vnútroštátneho právneho poriadku členského štátu, ktorý vydal zatykač, mohli osoby, voči ktorým bol zatykač vydaný, využiť prípadné právne prostriedky, ktoré im umožnia spochybníť zákonnosť trestného stíhania alebo konania týkajúceho sa výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody, alebo trestného konania, ktoré viedlo k uloženiu takého trestu alebo ochranného opatrenia (pozri analogicky rozsudok z 22. decembra 2010, Aguirre Zarraga, C-491/10 PPU, Zb. s. I-14247, body 70 a 71).
- 51 V druhom rade však treba konštatovať, že bez ohľadu na výslovné záruky stanovené v rámcovom rozhodnutí neexistencia výslovnej právnej úpravy prípadného práva na opravný prostriedok s odkladným účinkom proti rozhodnutiam týkajúcim sa európskeho zatykača v tomto rámcovom rozhodnutí nebráni členským štátom, aby také právo zakotvili.
- 52 Ak totiž v samotných ustanoveniach rámcového rozhodnutia chýba podrobnejšia úprava a so zreteľom na článok 34 EÚ, podľa ktorého si členské štáty môžu zvoliť formu a prostriedky nevyhnutné na dosiahnutie cieľa sledovaného rámcovými rozhodnutiami, treba konštatovať, že rámcové rozhodnutie ponecháva na voľnej úvahe členských štátov, aby prijali konkrétne spôsoby potrebné na dosiahnutie cieľov, ktoré sleduje, najmä pokiaľ ide o možnosť upraviť opravný prostriedok s odkladným účinkom proti rozhodnutiam týkajúcim sa európskeho zatykača.
- 53 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že rámcové rozhodnutie podľa druhého odseku svojho odôvodnenia 12 nebráni členskému štátu uplatňovať svoje ústavné zásady týkajúce sa okrem iného práva na spravodlivý proces, pokiaľ to nebráni uplatňovaniu rámcového rozhodnutia.
- 54 Okrem toho, pokiaľ ide o rozhodnutie, ktorým sa vykonáva európsky zatykač, možnosť podať odvolanie implicitne, ale nevyhnutne vyplýva z výrazu „konečné rozhodnutie“ v článku 17 ods. 2, 3 a 5 rámcového rozhodnutia a s prihliadnutím na znenie týchto ustanovení nie je dôvod sa domnievať, že taká možnosť sa musí vylúčiť v rámci rozhodnutia súdneho orgánu, ktorý rozhoduje o súhlase s rozšírením zatykača alebo s následným odovzdaním do iného členského štátu podľa článku 27 ods. 4 a článku 28 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia, predovšetkým v prípadoch, keď sa o také rozšírenie alebo odovzdanie môže žiadať pre závažnejší trestný čin, než ten, ktorý bol dôvodom na odovzdanie, ako to dokazuje prejednaný prípad.
- 55 Z toho vyplýva, že článok 27 ods. 4 a článok 28 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby členské štáty prijali opravný prostriedok, ktorým sa preruší výkon rozhodnutia súdneho orgánu, s cieľom udeliť súhlas buď s trestným stíhaním, odsúdením alebo odňatím osobnej slobody osoby na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody za iný trestný čin spáchaný pred týmto odovzdaním na základe európskeho zatykača, ako je trestný čin, pre ktorý bola táto osoba odovzdaná, alebo s odovzdaním osoby inému členskému štátu, ako je vykonávajúci členský štát, na základe európskeho zatykača vydaného za trestný čin spáchaný pred uvedeným odovzdaním.

O obmedzeniach prípadného práva na opravný prostriedok s odkladným účinkom

- 56 Rámcové rozhodnutie síce neupravuje prípadné právo na opravný prostriedok s odkladným účinkom proti rozhodnutiam týkajúcim sa európskeho zatykača, ale vyplýva z neho, že v súvislosti s voľnou úvahou, ktorú majú členské štáty k dispozícii v tomto ohľade, treba prijať niekoľko obmedzení.
- 57 V tejto súvislosti treba uviesť, ako vyplýva aj z bodov 34 a 35 tohto rozsudku, že rámcové rozhodnutie má za cieľ nahradiť systém viacstranného vydávania osôb medzi členskými štátmi zjednodušeným a efektívnejším systémom odovzdávania medzi súdnymi orgánmi, ktorý smeruje k zjednodušeniu a zrýchleniu súdnej spolupráce. Ako vyplýva z odôvodnenia 5 rámcového rozhodnutia, zavedenie takého systému odovzdávania umožňuje odstrániť zložitosť a prípadné prieťahy pri existujúcich vydávacích postupoch, ktoré existovali pred jeho zavedením.
- 58 Cieľ zrýchlenia súdnej spolupráce sa prejavuje pri viacerých aspektoch rámcového rozhodnutia, predovšetkým pri nakladaní s lehotami na prijímanie rozhodnutí týkajúcich sa európskeho zatykača.
- 59 Pokiaľ ide o tieto lehoty, treba rozlišovať medzi lehotami stanovenými v súvislosti s vykonávaním európskeho zatykača v článku 17 rámcového rozhodnutia a lehotami stanovenými v jeho článku 27 ods. 4 a článku 28 ods. 3 písm. c), ktoré sa týkajú súhlasu s rozšírením zatykača alebo s následným odovzdaním. V každom prípade treba uviesť, že článok 15 ods. 1 rámcového rozhodnutia vo všeobecnosti stanovuje, že vykonávajúci súdny orgán rozhodne o odovzdaní osoby „v lehotách a za podmienok definovaných v tomto rámcovom rozhodnutí“.
- 60 Pokiaľ ide po prvé o rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača, článok 17 ods. 1 rámcového rozhodnutia stanovuje, že európsky zatykač „sa prejednáva a vykonáva ako naliehavá záležitosť“. Odseky 2 a 3 toho istého článku stanovujú konkrétne lehoty 10 alebo 60 dní na prijatie konečného rozhodnutia o vykonaní tohto zatykača, v závislosti od toho, či vyžiadaná osoba súhlasí so svojím odovzdaním alebo nie.
- 61 Odsek 4 uvedeného článku umožňuje predĺžiť lehoty o ďalších 30 dní len v osobitných prípadoch, keď zatykač nemožno vykonať v riadnych lehotách, a vykonávajúcemu súdnemu orgánu ukladá povinnosť o tom bezodkladne informovať súdny orgán, ktorý zatykač vydal, s uvedením dôvodov. S výnimkou týchto špecifických prípadov môže členský štát nedodržať uvedené lehoty len za mimoriadnych okolností podľa článku 17 ods. 7 rámcového rozhodnutia, pričom tento členský štát musí o dôvodoch zmeškania lehoty informovať aj Eurojust.
- 62 Význam lehôt stanovených v článku 17 nie je vyjadrený len v tomto ustanovení, ale aj v iných ustanoveniach rámcového rozhodnutia, napríklad v článku 13 ods. 4, článku 15 ods. 2, článkoch 20 a 21 a v článku 31 ods. 2 druhom pododseku.
- 63 Okrem toho, hoci je nesporné, že v priebehu legislatívneho procesu, ktorý viedol k prijatiu rámcového rozhodnutia, veta v znení „konečné rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača sa prijme“ uvedená v článku 17 rámcového rozhodnutia nahradila vetu v znení „rozhodnutie [o vykonaní európskeho zatykača] je prijaté“, uvedenú v návrhu rámcového rozhodnutia Rady o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi [KOM(2001) 522 v konečnom znení], ktorý bol uverejnený v *Úradnom vestníku Európskej únie* z 27. novembra 2001 (Ú. v. ES C 332 E, s. 305, ďalej len „návrh rámcového rozhodnutia“), faktom zostáva, že počas tohto procesu sa k výrazu „rozhodnutie“ doplnilo aj prídavné meno „konečné“ a jediná 90-dňová lehota stanovená v návrhu rámcového rozhodnutia bola nahradená kratšími rozdielnymi lehotami uvedenými v bodoch 60 a 61 tohto rozsudku.

- 64 Z toho vyplýva, že lehoty stanovené v článku 17 rámcového rozhodnutia treba vykladať ako lehoty, ktoré vyžadujú, aby sa konečné rozhodnutie o vykonaní európskeho zatykača prijalo v zásade buď do 10 dní od udelenia súhlasu s odovzdaním požadovanej osoby, alebo v iných prípadoch do 60 dní odo dňa jej zatknutia. Len v osobitných prípadoch možno tieto lehoty predĺžiť o ďalších 30 dní a len za mimoriadnych okolností členský štát nemusí dodržať lehoty stanovené v článku 17.
- 65 Prípadný opravný prostriedok s odkladným účinkom smerujúci proti rozhodnutiu o vykonaní európskeho zatykača, stanovený vo vnútroštátnej právnej úprave členského štátu preto v nijakom prípade nemôže ignorovať lehoty na prijatie konečného rozhodnutia uvedené v predchádzajúcom bode, pokiaľ príslušný súd nerozhodne o predložení návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor.
- 66 Pokiaľ ide o druhé o rozhodnutie o udelení súhlasu s rozšírením zatykača alebo s následným odovzdaním podľa článku 27 ods. 4 a článku 28 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia, treba uviesť, že tieto dve ustanovenia stanovujú, že rozhodnutie „sa prijme najneskôr do 30 dní po prijatí žiadosti“.
- 67 Znenie týchto ustanovení, ktoré podobne ako zásada špeciality, ktorú vykonávajú, neboli súčasťou návrhu rámcového rozhodnutia – znenie, ktoré sa líši od znenia článku 17 rámcového rozhodnutia – zodpovedá rozličným situáciám z hľadiska rozhodnutia, ktoré sa má prijať.
- 68 Požadovaná osoba už totiž nie je vo väzbe v členskom štáte vykonávajúcim európsky zatykač, ale bola odovzdaná do členského štátu, ktorý tento zatykač vydal.
- 69 Vykonávajúci súdny orgán, teda súdny orgán, ktorý má udeliť súhlas podľa článku 27 ods. 4 a článku 28 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia, už má k dispozícii určité množstvo informácií, ktoré mu umožňujú prijať informované rozhodnutie, keďže ako už bolo uvedené v bode 36 tohto rozsudku, tento súhlas možno odmietnuť len v tých istých prípadoch, v ktorých, pokiaľ ide o rozhodnutia uvedené v článku 17 rámcového rozhodnutia, možno odmietnuť vykonanie európskeho zatykača, a tento súhlas sa ďalej musí udeliť, ak so samotným trestným činom, pre ktorý sa žiada rozšírenie zatykača alebo následné odovzdanie, spája povinnosť odovzdania.
- 70 Rozhodnutia uvedené v článku 27 ods. 4 a článku 28 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia sa však týkajú buď iného trestného činu, než toho, ktorý bol dôvodom odovzdania, alebo iného členského štátu, než toho, ktorý vydal prvý európsky zatykač, čo odôvodňuje poskytnutie 30-dňovej lehoty na udelenie tohto súhlasu.
- 71 Z toho vyplýva, že článok 27 ods. 4 a článok 28 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia sa majú vykladať v tom zmysle, že vyžadujú, aby sa rozhodnutia súdneho orgánu s cieľom udeliť súhlas buď s trestným stíhaním, odsúdením alebo odňatím osobnej slobody osoby na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody za iný trestný čin spáchaný pred týmto odovzdaním na základe európskeho zatykača, ako je trestný čin, pre ktorý bola táto osoba odovzdaná, alebo s odovzdaním osoby inému členskému štátu, ako je vykonávajúci členský štát, na základe európskeho zatykača vydaného za trestný čin spáchaný pred uvedeným odovzdaním prijali v zásade v lehote 30 dní odo dňa prijatia žiadosti.
- 72 Pokiaľ ide o možnosť členských štátov stanoviť v ich vnútroštátnom práve opravný prostriedok s odkladným účinkom proti rozhodnutiam uvedeným v článku 27 ods. 4 a článku 28 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia, treba konštatovať, že tieto ustanovenia na rozdiel od článku 17 rámcového rozhodnutia nestanovujú lehotu na prijatie „konečného rozhodnutia“, a treba ich preto vykladať v tom zmysle, že lehota, ktorú stanovujú, sa týka len počiatočného rozhodnutia a nevzťahuje sa na prípad, keď bol taký opravný prostriedok podaný.

- 73 Bolo by však v rozpore so samotnou logikou rámcového rozhodnutia, ako aj s jeho cieľmi zrýchlenia postupov odovzdávania, keby boli lehoty na prijatie konečného rozhodnutia podľa článku 27 ods. 4 a článku 28 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia dlhšie ako lehoty stanovené v jeho článku 17.
- 74 S cieľom zabezpečiť jednotný výklad a jednotné uplatňovanie rámcového rozhodnutia preto treba prijať názor, že prípadný opravný prostriedok s odkladným účinkom stanovený vo vnútroštátnej právnej úprave členského štátu proti rozhodnutiam podľa článku 27 ods. 4 a článku 28 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia musí v každom prípade rešpektovať lehoty stanovené v článku 17 rámcového rozhodnutia pre prijatie konečného rozhodnutia.
- 75 Vzhľadom na uvedené treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 27 ods. 4 a článok 28 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby členské štáty prijali opravný prostriedok, ktorým sa preruší výkon rozhodnutia súdneho orgánu, v lehote tridsiatich dní od prijatia žiadosti s cieľom udeliť súhlas buď s trestným stíhaním, odsúdením alebo odňatím osobnej slobody osoby na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody za iný trestný čin spáchaný pred týmto odovzdaním na základe európskeho zatykača, ako je trestný čin, pre ktorý bola táto osoba odovzdaná, alebo s odovzdaním osoby inému členskému štátu, ako je vykonávajúci členský štát, na základe európskeho zatykača vydaného za trestný čin spáchaný pred uvedeným odovzdaním, pokiaľ sa konečné rozhodnutie prijme v lehotách stanovených v článku 17 tohto rámcového rozhodnutia.

O trovách

- 76 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 27 ods. 4 a článok 28 ods. 3 písm. c) rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby členské štáty prijali opravný prostriedok, ktorým sa preruší výkon rozhodnutia súdneho orgánu, v lehote tridsiatich dní od prijatia žiadosti s cieľom udeliť súhlas buď s trestným stíhaním, odsúdením alebo odňatím osobnej slobody osoby na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody za iný trestný čin spáchaný pred týmto odovzdaním na základe európskeho zatykača, ako je trestný čin, pre ktorý bola táto osoba odovzdaná, alebo s odovzdaním osoby inému členskému štátu, ako je vykonávajúci členský štát, na základe európskeho zatykača vydaného za trestný čin spáchaný pred uvedeným odovzdaním, pokiaľ sa konečné rozhodnutie prijme v lehotách stanovených v článku 17 tohto rámcového rozhodnutia.

Podpisy